

W tej części skupimy się na macierzach kwadratowych. Zakładając będziemy, że $A \in M(n, n)$ dla pewnego $n \in \mathbb{N}$.

Definicja 1. Niech $A \in M(n, n)$. Wtedy **macierzą odwrotną** macierzy A (ozn. A^{-1}) nazywamy taką macierz $A^{-1} \in M(n, n)$, że

$$A \cdot A^{-1} = A^{-1}A = I. \quad (1)$$

Taka macierz nie zawsze musi istnieć (odpowiedni warunek na istnienie formułujemy dalej w tekście). Macierz, dla której istnieje macierz odwrotna nazywamy **odwracalną** (**nieosobliwą**, **niesingularną**). Macierz, dla której nie istnieje macierz spełniająca (1) nazywamy **osobliwą**.

1 Macierz odwrotna — metoda operacji elementarnych

Wprowadźmy techniczne pojęcie, które wykorzystamy w algorytmie: **macierzą blokową** nazywamy macierz, której elementami są inne macierze, np.

$$A = \left[\begin{array}{cc|cc} B_{11} & B_{12} & & \\ B_{21} & B_{22} & & \\ \hline & & \ddots & \\ & & & a_{mn} \end{array} \right] = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

jest macierzą blokową. Mając to pojęcie możemy wypowiedzieć następujące twierdzenie, które pozwala nam wyznaczać macierz odwrotną przy pomocy operacji elementarnych:

Twierdzenie 1. Niech A będzie daną macierzą kwadratową wymiaru $n \times n$, $n \in \mathbb{N}$. Rozpatrzmy macierz blokową $[A|I]$. Niech $[C|B]$ będzie macierzą uzyskaną w wyniku sprowadzenia A (w macierzy blokowej $[A|I]$) do postaci schodkowej zredukowanej za pomocą operacji elementarnych. Wtedy A jest macierzą odwracalną wtedy i tylko wtedy, gdy $C = I$. Ponadto, jeśli $C = I$, to $A^{-1} = B$.

Komentarz: Twierdzenie 1 pozwala sformułować prosty algorytm: aby znaleźć macierz odwrotną do $A \in M(n, n)$, tworzymy macierz blokową $[A|I]$. Następnie za pomocą operacji elementarnych (podobnie jak w metodzie Gaussa-Jordana, ale pamiętając, że nie możemy zamieniać wierszy tej macierzy) przekształcamy kolejne kolumny macierzy. Jeśli A^{-1} istnieje, to w wyniku przekształceń otrzymamy macierz $[I|B]$, gdzie B będzie szukaną macierzą odwrotną do A . Natomiast jeśli nie będzie możliwe sprowadzenie macierzy $[A|I]$ do tej postaci, to macierz odwrotna nie istnieje.

Przykład A. Niech

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 & -1 \\ 0 & -3 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Wyznamy macierz odwrotną do A wykorzystując metodę operacji elementarnych.

$$\begin{aligned} [A|I] &= \left[\begin{array}{cccc|cccc} -1 & 2 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{w_1 \rightarrow -w_1} \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & -2 & -1 & 0 & -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \\ &\xrightarrow{\substack{w_2 \rightarrow \frac{1}{4}w_2 \\ w_1 \rightarrow w_1 + 2w_2 \\ w_3 \rightarrow w_3 + 3w_2 \\ w_4 \rightarrow w_4 - w_2}} \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & 0 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} & -1 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \frac{1}{4} & -\frac{1}{4} & 0 & \frac{1}{4} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{3}{4} & -\frac{3}{4} & 0 & \frac{3}{4} & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -\frac{1}{4} & \frac{1}{4} & 0 & -\frac{1}{4} & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{\substack{w_3 \rightarrow \frac{4}{7}w_3 \\ w_1 \rightarrow w_1 + \frac{1}{2}w_3 \\ w_2 \rightarrow w_2 - \frac{1}{4}w_3 \\ w_4 \rightarrow w_4 + \frac{1}{4}w_3}} \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & 0 & 0 & -\frac{5}{7} & -1 & \frac{5}{7} & \frac{2}{7} & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{1}{7} & 0 & \frac{1}{7} & -\frac{1}{7} & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -\frac{3}{7} & 0 & \frac{3}{7} & \frac{4}{7} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{7} & 0 & -\frac{1}{7} & \frac{1}{7} & 1 \end{array} \right] \end{aligned}$$

$$\begin{array}{l} w_4 \rightarrow 7w_4 \\ w_1 \rightarrow w_1 + \frac{5}{7}w_4 \\ w_2 \rightarrow w_2 + \frac{1}{7}w_4 \\ w_3 \rightarrow w_3 + \frac{3}{7}w_4 \end{array} \rightarrow \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 & 1 & 5 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 7 \end{array} \right] = [I \mid A^{-1}].$$

Zatem

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & -1 & 1 & 7 \end{bmatrix}.$$

Przykład B. Niech $B = \begin{bmatrix} 1 & -3 \\ -4 & 12 \end{bmatrix}$. Wtedy

$$[B \mid I] = \left[\begin{array}{cc|cc} 1 & -3 & 1 & 0 \\ -4 & 12 & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{w_2 \rightarrow w_2 + 4w_1} \left[\begin{array}{cc|cc} 1 & -3 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 1 \end{array} \right].$$

W drugim wierszu i drugiej kolumnie otrzymanej macierzy mamy zero, co powoduje, że macierzy A nie możemy przy pomocy operacji elementarnych przekształcić do macierzy I . Zatem A^{-1} nie istnieje.

2 Wyznacznik macierzy

W tej części wprowadzimy i omówimy własności **wyznacznika macierzy**, czyli odwzorowania $\det: M(n, n) \mapsto \mathbb{R}$.

Na wykładzie dokładniej omówiliśmy przypadek $n = 2$ i wyprowadziliśmy wzór na macierz odwrotną do

$$A = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix},$$

gdzie $a, b, c, d \in \mathbb{R}$. Kluczowym założeniem, które potrzebne było do otrzymania macierzy odwrotnej było

$$ad - bc \neq 0.$$

Jest to wyznacznik macierzy:

$$\det A = \begin{vmatrix} a & b \\ c & d \end{vmatrix} \stackrel{\text{dF}}{=} ad - bc.$$

Można ją wprowadzić dla dowolnego $n \in \mathbb{N}$. Aby to zrobić (przy pomocy tzw. rozwinięcia Laplace'a) wprowadzamy dwa pojęcia:

Definicja 2. Dla danej macierzy $A \in M(m, n)$ **minorem stopnia k** , gdzie $k < \min\{m, n\}$ nazywamy **wyznacznik macierzy kwadratowej stopnia k otrzymanej z macierzy A poprzez wykreślenie $m - k$ wierszy i $n - k$ kolumn.**

Pisząc $\det A_{ij}$ mamy na myśli minor macierzy otrzymany poprzez wykreślenie z macierzy A i -tego wiersza i j -tej kolumny ($i \in \{1, \dots, m\}$, $j \in \{1, \dots, n\}$).

Definicja 3. **Dopełnieniem algebraicznym i -tego wiersza i j -tej kolumny macierzy A nazywamy**

$$C_{ij} = (-1)^{i+j} \det A_{ij}.$$

Wyznacznik zadajemy indukcyjnie ze względu na wymiar macierzy.

Definicja 4. Niech $A = (a_{ij}) \in M(n, n)$.

Jeśli $n = 1$, $A = [a]$, $a \in \mathbb{R}$, to $\det A \stackrel{dF}{=} a$.

Dla $n \geq 2$ wyznacznik macierzy zadajemy jako

$$\det A \stackrel{dF}{=} \sum_{i=1}^n a_{ij} C_{ij} \quad (2)$$

dla $j \in \{1, \dots, n\}$ lub równoważnie jako

$$\det A \stackrel{dF}{=} \sum_{j=1}^n a_{ij} C_{ij} \quad (3)$$

dla $i \in \{1, \dots, n\}$.

Równania (2), (3) będziemy nazywali rozwinięciami Laplace'a wyznacznika macierzy A względem j -tej kolumny (i -tego wiersza).

Przykład. Niech

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}.$$

Wtedy, rozwijając względem pierwszego wiersza, otrzymujemy

$$\begin{aligned} \det A &= a_{11}C_{11} + a_{12}C_{12} + a_{13}C_{13} \\ &= a_{11} \cdot (-1)^{1+1} \det \begin{bmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{bmatrix} + a_{12} \cdot (-1)^{1+2} \det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{bmatrix} + a_{13} \cdot (-1)^{1+3} \det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{bmatrix} \\ &= a_{11} \cdot \det \begin{bmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{bmatrix} - a_{12} \cdot \det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{bmatrix} + a_{13} \cdot \det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Twierdzenie 2 (Własności wyznacznika). Niech $A \in M(n, n)$. Wtedy

1. $\det A^T = \det A$;
2. Zamiana dwóch wierszy w macierzy zmienia jego znak na przeciwny;
3. Jeśli A posiada dwa identyczne wiersze/kolumny, to $\det A = 0$;
4. Jeśli B jest macierzą otrzymaną z macierzy A przy pomocy operacji $w_i \rightarrow w_i + \alpha w_j$, $\alpha \in \mathbb{R}$, to $\det B = \det A$ (takie operacje nie zmieniają wyznacznika, choć macierz, zazwyczaj, się zmienia);
5. Jeśli A jest górnio (dolnie) trójkątna, to jej wyznacznik jest równy iloczynowi współczynników z głównej przekątnej:

$$\det A = a_{11} \cdot a_{22} \cdots a_{nn} = \prod_{i=1}^n a_i;$$

6. Jeśli B jest macierzą otrzymaną z macierzy A poprzez przemnożenie przez $\lambda \in \mathbb{R}$ jednego z wierszy, to $\det B = \lambda \det A$;
7. Jeśli $B \in M(n, n)$, to $\det A \cdot B = \det A \cdot \det B$.

Metoda Sarrusa. Dla $n = 3$ wyznacznik macierzy możemy wyznaczać korzystając z tzw. wzoru Sarrusa. Niech $n = 3$, $A = (a_{ij})$. Wtedy

$$\det A = a_{11}a_{22}a_{33} + a_{21}a_{32}a_{13} + a_{31}a_{12}a_{23} - (a_{31}a_{22}a_{13} + a_{11}a_{32}a_{23} + a_{21}a_{12}a_{33}).$$

Komentarz: Efektywne obliczeniowo wzory na wyznacznik mamy tylko dla $n = 1, 2, 3$. Rozwinięcie Laplace'a pozwala sprowadzić problem obliczania wyznacznika macierzy wymiaru n do obliczania n wyznaczników macierzy wymiaru $n - 1$, $n(n - 1)$ wyznaczników macierzy wymiaru $n - 2$ itd. Oznacza to, że aby obliczyć wyznacznik macierzy dla $n > 2$ wystarczy $(n - 2)$ razy ($(n - 1)$ razy) rozwinąć wyznacznik względem któregoś wiersza (kolumny) sprowadzając problem do obliczenia co najwyżej $3 \cdot 4 \cdots (n - 1) \cdot n$ wyznaczników macierzy 2×2 (lub $4 \cdot 5 \cdots (n - 1) \cdot n$ wyznaczników macierzy 3×3).

3 Macierz odwrotna — w.k.w. istnienia

Mając pojęcie wyznacznika macierzy możemy sformułować twierdzenie dotyczące istnienia macierzy odwrotnej:

Twierdzenie 3. Niech $A \in M(n, n)$. Wtedy następujące warunki są równoważne:

- (a) A jest odwracalna (nieosobliwa),
- (b) $\det A \neq 0$,
- (c) istnieje $B \in M(n, n)$, takie że $AB = I$ (i wtedy $B = A^{-1}$),
- (d) istnieje $B \in M(n, n)$, takie że $BA = I$ (i wtedy $B = A^{-1}$).

4 Macierz odwrotna – metoda dopełnień algebraicznych

Macierz odwrotną można wyznaczyć przy pomocy operacji elementarnych. Druga opcja to tzw. metoda dopełnień algebraicznych. Niech $A = (a_{ij})_{nn}$. Zdefiniujemy macierz $A^D = (C_{ij})$ gdzie $C_{ij} = (-1)^{i+j} A_{ij}$. Macierz

$$(A^D)^T = \begin{bmatrix} C_{11} & \cdots & C_{n1} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ C_{1n} & \cdots & C_{nn} \end{bmatrix},$$

nazywać będziemy **macierzą dopełnień algebraicznych macierzy** A . Jeśli $\det A \neq 0$, to macierz odwrotna A^{-1} istnieje i zadana jest wzorem

$$A^{-1} = \frac{1}{\det A} (A^D)^T = \frac{1}{\det A} [(-1)^{i+j} \det A_{ij}]^T.$$

Komentarz: Podczas tego wykładu poznali Państwo dwie metody wyznaczania macierzy odwrotnej. Naturalnym pytaniem jest, która z nich jest szybsza. Można powiedzieć, że dla $n = 2, 3$ nie ma znaczenia którą z metod wybierzemy (dla $n = 2$, możemy też po prostu korzystać z wyprowadzonego na wykładzie wzoru). Natomiast dla $n > 3$ metoda operacji elementarnych jest zdecydowanie bardziej efektywna.

Ważne pojęcia i metody: macierze: odwrotna, odwracalna (nieosobliwa), blokowa, dopełnień algebraicznych; wyznacznik, minor, dopełnienie algebraiczne, metoda operacji elementarnych, metoda dopełnień algebraicznych.

Wzory Cramera

Znając metodę dopełnień algebraicznych możemy wyprowadzić wzory zadające rozwiązanie oznaczonego układu równań liniowych — tzw. wzory Cramera. Rozpatrzmy równanie

$$AX = b,$$

gdzie A jest odwracalną macierzą kwadratową $n \times n$. Spróbujmy wyliczyć $X = [x_1 \dots x_n]^T$. Oczywiście $X = A^{-1}b$, więc

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \frac{1}{\det A} \begin{bmatrix} (-1)^{1+1} \det A_{11} & \dots & (-1)^{n+1} \det A_{n1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ (-1)^{1+n} \det A_{1n} & \dots & (-1)^{2n} \det A_{nn} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix},$$

czyli

$$x_k = \frac{1}{\det A} ((-1)^{1+k} \det A_{1k} b_1 + \dots + (-1)^{k+n} \det A_{nk} b_n).$$

Zauważmy, że $(-1)^{1+k} \det A_{1k} b_1 + \dots + (-1)^{k+n} \det A_{nk} b_n$, to po prostu wyznacznik macierzy powstałej z A przez zamienienie k -tej kolumny A przez b . Oznaczając ją przez A_k otrzymujemy

$$x_k = \frac{\det A_k}{\det A} \tag{4}$$

dla $k = 1, \dots, n$. Wzory (4) nazywamy *wzorami Cramera*.